

บทที่ ๖

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น
ในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ ผู้วิจัยได้ศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมและ
กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการรวบรวมเรื่องสั้นที่ตีพิมพ์ในนิตยสารรายสัปดาห์
จำนวน ๓ ฉบับ คือ นิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ นิตยสารเนชั่นสุดสัปดาห์ และนิตยสาร
สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ จำนวน ๑๐๗ เรื่อง หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์
ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น จึงสรุปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

๑. ปรากฏการณ์ทางสังคมในเรื่องสั้นจากนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕
๒. กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕

ปรากฏการณ์ทางสังคมในเรื่องสั้นจากนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕

ผู้วิจัยพบว่าเรื่องสั้นที่นำเสนอปรากฏการณ์ทางสังคมที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอเนื้อหา
ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคม ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ มากที่สุดคือ ปรากฏการณ์ทางด้าน
สังคมและวิกฤตการณ์ของสังคม ซึ่งสภาพสังคมไทยเกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ดังนี้

๑. ปรากฏการณ์ด้านศาสนา ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมประเพณี พบว่า
มีเรื่องสั้นปรากฏ ๒๗ เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่ พบว่า มีความเชื่อและความศรัทธาด้านศาสนา
ความเชื่อเรื่องโชคลาง ความเชื่อเรื่องผีสิงเหวดา การประพาศติผีตลิ่ง ๕ ความเชื่อเรื่อง
ตำนานและพิธีกรรม ได้แก่ หยุตจงอาง เหยี่ยวรุ่นแรก บทลงโทษ เลขที่ออก ฯลฯ
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ได้แก่ ยามบ่ายวันนั้น เสือในป่า ตึกตาแขนด้วน ฯลฯ
๒. ปรากฏการณ์ด้านเศรษฐกิจ พบว่า มีเรื่องสั้นปรากฏ ๒๕ เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่
เกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับการทำธุรกิจ เช่น เม็ดทรายในสายน้ำ ปัญหาเศรษฐกิจเกี่ยวกับการกู้
เงินจากธนาคาร ได้แก่ การพลัดหลงของเมล็ดพันธุ์ ปัญหาเกี่ยวกับด้านการทำมาหากิน ได้แก่
หนาวผ่านวม ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจตกต่ำ เช่น วันสมัครงาน และการประกอบอาชีพต่างๆ
เช่น การขับสามล้อเครื่องรับจ้าง ธุรกิจเกี่ยวกับการจัดงานศพครบวงจร
๓. ปรากฏการณ์ทางด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า มีเรื่องสั้นปรากฏ
๑๙ เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่ พบว่า นักเขียนได้นำเสนอปัญหาภัยแล้ง สภาพอากาศแปรปรวน
ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ปัญหาการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในเขตชุมชน ปัญหามลพิษ
และปัญหาน้ำเน่าเสีย เช่น ทางเลือกของคนชายขอบ เรื่องมันคือสงคราม ฟีน้องสายน้ำ
และความหลัง เรื่องเสียงเพรียกของคนยาก ฯลฯ

๔. ปรากฏการณ์ด้านการศึกษา พบว่า มีเรื่องสั้นปรากฏ ๑๖ เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่ พบว่า ปัญหาความยากจนไม่มีเงินทุนส่งลูกเรียนหนังสือ ได้แก่ รอยช่วน ในรอยยิ้มเธอ เงาความจริง ฯลฯ การเรียนในระดับสูงๆ อาจไม่มีงานทำแต่คนที่เรียนต่ำอาจมีงานทำที่ดีได้ ปัญหาของวงการครูและครูผู้สอน ได้แก่ ของขวัญชิ้นสุดท้ายของลุงเหม ต้นยางโพรง ฯลฯ ความใฝ่ฝันและความหวังอันสูงสุดของพ่อแม่ในด้านการศึกษา ได้แก่ พิณกรรมของชายวัยกลางคน คุณธรรมของเรา ฯลฯ ด้านการเรียนการสอนนักเรียนและนักศึกษายังเกิดปัญหาต่างๆ และปัญหานโยบายเรียนฟรีของรัฐบาล ยังไม่บรรลุเป้าหมายของการศึกษา ได้แก่ กติกาของเพื่อน เรื่องโง่ๆของข้าพเจ้า ฯลฯ

๕. ปรากฏการณ์ด้านการเมืองการปกครอง พบว่า มีเรื่องสั้นปรากฏ ๑๓ เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่มีเหตุการณ์ต่างเกิดขึ้นกับสังคมไทย เช่น การชุมนุมทางการเมือง ได้แก่ ร่างและวิญญาณ บัด-ปะ-ชา-ชน-ยายภ้ย การรำลึกเหตุการณ์ทางการเมืองในอดีตและกล่าวถึงการสูญเสียประชาชนจำนวนไม่น้อยที่ต้องสังเวยชีวิตไปกับเหตุการณ์ทางการเมืองที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกัน ได้แก่ ประชาธิปไตยในช่องปาก พรุ่งนี้เช้าของเด็กผู้ชาย ผู้สูญหายในเดือนพฤษภาคม ฯลฯ การอาศัยอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นการแข่งขันการเลือกตั้งและการทุจริตซื้อเสียงของนักการเมือง ได้แก่ กลางสายน้ำและเพื่อนผู้มาเยือน มีแม่น้ำอีกกี่สายในโลกนี้ เหตุการณ์หลังอุทกภัย สังฆานภาพ หมู่บ้านเห็ดทองคำ ฯลฯ

๖. ปรากฏการณ์ด้านอื่นๆ พบว่า มีเรื่องสั้น ปรากฏ ๖ เรื่อง เนื้อหาส่วนใหญ่ซึ่งนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องสั้นต่างประเทศและเรื่องอื่นที่ไม่สามารถจัดกลุ่มได้ ได้แก่ ก้อนหินเอ็กซ์เตื่อยหิน ฯลฯ

กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕

จากการศึกษาการนำเสนอเรื่องสั้นจากนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ ผู้วิจัยจึงสรุปการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น ตามประเด็นต่อไปนี้

๑. กลวิธีการดำเนินเรื่อง

๑.๑ กลวิธีดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทิน จากการวิเคราะห์กลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทินจากเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ จำนวน ๑๐๗ เรื่อง ผู้วิจัยพบว่า นักเขียนเรื่องสั้นได้ใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทินมากที่สุด คือ มีเรื่องสั้นจำนวน ๖๓ เรื่อง

๑.๒ กลวิธีดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนหลัง จากการวิเคราะห์กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนหลัง จากเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ จำนวน ๑๐๗ เรื่อง พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๒๓ เรื่อง

๑.๓ กลวิธีดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนไปย้อนมา จากการวิเคราะห์กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบเล่าย้อนไปย้อนมา จากเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ จำนวน ๑๐๗ เรื่อง พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๒๑ เรื่อง

๒. กลวิธีการนำเสนอหรือมุมมองของการเล่าเรื่อง (Point of View)

๒.๑ กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ ๑ ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ ๑ พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๓๙ เรื่อง

๒.๒ กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ ๓ ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ ๓ พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๕๑ เรื่อง

๒.๓ กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้หลายแบบผสมผสานกัน ผู้เขียนที่ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้หลายแบบผสมผสานกัน พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๑๒ เรื่อง

๒.๔ ผู้แต่งในฐานะเป็นผู้กำกับเป็นผู้มองภายนอก ผู้เขียนใช้การแต่งในฐานะเป็นผู้กำกับเป็นผู้มองภายนอก พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๕ เรื่อง

๓. กลวิธีการใช้น้ำเสียงในเรื่องสั้น

จากการศึกษาการใช้น้ำเสียงในเรื่องสั้นจากนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ จำนวน ๑๐๗ เรื่อง ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์การใช้น้ำเสียง ในเรื่องสั้นจากนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ พบว่า มีเรื่องสั้นที่ใช้การใช้น้ำเสียงจำนวน ๔๔ เรื่อง ดังนี้ การใช้น้ำเสียงประชดประชัน เสียดสี เยาะหยัน มากที่สุด พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๒๗ เรื่อง รองลงมา คือ การใช้น้ำเสียงโศกเศร้าสลดหดหู่ ว่าเหว พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๗ เรื่อง การใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ขัน ล้อเลียน พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๕ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖๒ การใช้น้ำเสียงโกรธแค้นแสดงอารมณ์รุนแรง พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๓ เรื่อง และการใช้น้ำเสียงน้ำเสียงปลุกเร้าใจ พบว่า มีเรื่องสั้นจำนวน ๒ เรื่อง ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ พบว่า สังคมไทยยังคงมีความเชื่อความศรัทธาในด้านพระพุทธศาสนา วัฒนธรรมอันล้ำค่า และประเพณีอันดีงามของไทยที่สืบทอดมาตั้งบรรพบุรุษ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้สังคมไทยสามารถดำรงอยู่และทำให้สังคมมีความสุขเป็นอันดับที่มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บำรุง สุวรรณรัตน์ และ ชูศักดิ์ เอกเพชร (๒๕๒๓ : ๑๗) ให้ทัศนะว่าวรรณคดีหรือวรรณกรรมจะเกิดขึ้นโดยเอกเทศ ไม่เกี่ยวข้องกัสิ่งแวดล้อมและชีวิตย่อมไม่ได้โดยเด็ดขาด เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมย่อมผูกพันกับสังคมและธรรมชาติ มีค่านิยมทางสังคมมีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นเครื่องชี้นำหรือกำหนดแนวทางในการประพฤติปฏิบัติและกำหนดความคิด ทำให้เกิดเป็นเหตุปัจจัยกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกและจินตนาการ วรรณกรรมจึงเป็นที่เก็บรวบรวมองค์ประกอบต่างๆ ของสังคมตามสภาพสังคมนั้น ดังนั้นถ้าจะดูความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของชนชาติใดก็ดูได้จากวรรณคดีหรือวรรณกรรมของชนชาตินั้น และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สนิท ตั้งทวี (๒๕๒๖ : ๒๔) ได้แสดงทัศนะว่า วรรณคดีเป็นสมบัติของสังคมทุกยุคทุกสมัย วรรณคดีเป็นสิ่งที่บันทึกเรื่องราว

ของชีวิตและความเป็นอยู่ของสังคม อันได้แก่ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และความเชื่อของคนในสังคม วรรณคดีมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมอยู่เสมอ ไม่ว่าจะวรรณคดีจะมีเนื้อหาไปในทางใด เช่น วรรณคดีประวัติศาสตร์ วรรณคดีนิราศ วรรณคดีพุทธศาสนา ฯลฯ เนื้อหาของวรรณคดีเหล่านี้จะมีความเกี่ยวข้องกับผูกผันกับชีวิตและสังคมความเป็นอยู่ของผู้คนในสมัยนั้นๆ อย่างแยกไม่ออก ร่องลงมา ยิ่งหนีไม่พ้นในสภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำอันเนื่องมาจากปัญหาหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทย ทำให้เศรษฐกิจของไทยตกต่ำและมีปัญหา อาจเนื่องมาจากปัญหาน้ำท่วม ทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย โรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่งเสียหายเกิดภาวะขาดทุนทางเศรษฐกิจ ในปลายปีพุทธศักราช ๒๕๕๔ ส่งผลต่อเนื่องมาถึงในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ สอดคล้องกับรายงานภาวะเศรษฐกิจไทย ปี ๒๕๕๕ ของธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๕๕๕ : ๓) ระบุว่า เศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากมหาอุทกภัยในช่วงปลาย ปีพุทธศักราช ๒๕๕๔ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่อยู่อาศัย และสัตว์เลี้ยง ความเสียหายด้านการเกษตรกร ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศ ทำให้การผลิตโดยรวมหดตัวมาก ปรากฏการณ์ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก เช่น การตัดไม้ทำลายป่า แม่น้ำลำคลองเน่าเสีย การสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อระยะยาวกับสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานของคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (๒๕๕๗ : ออนไลน์) กล่าวว่า มหาอุทกภัยนับเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติครั้งที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ไทย ขณะที่สถานการณ์หมอกควันและไฟป่า โดยเฉพาะในแถบภาคเหนือมีความรุนแรงมากช่วงต้นปีนี้ มีรายงานว่าบางเวลาบางพื้นที่มีปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินเกณฑ์มาตรฐานเกือบ ๔ เท่า ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในส่วนสถานการณ์การลักลอบค้าสัตว์ป่าและพืชป่าผิดกฎหมาย พบว่ามีการกระทำผิดสูงชันเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า เช่น ไม้พะยูง กัลวลไม้ป่า งาช้าง เสือ เต่า ตั๊กมึน นกกรงหัวจุก ฯลฯ ทั้งชายในประเทศและใช้ประเทศไทยเป็นเส้นทางผ่านในการส่งออกในตลาดมืด ปรากฏการณ์ด้านการศึกษาที่เป็นตัวชี้วัดความรู้ความสามารถของสังคมไทย เพราะสังคมไทยยังมีปัญหาทางการศึกษา เช่น ขาดโอกาสทางการศึกษา ปัญหาความยากจน และปัญหาอื่นๆ ตลอดจนนโยบายเรียนฟรีของรัฐบาลที่ส่งผลกระทบต่อวงการศึกษามากมาย สอดคล้องกับรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ (๒๕๕๕ : ๑๖-๑๗) ระบุว่า ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ คนจนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าและคนที่ไม่เคยเรียนหนังสือรวมกันสูงถึงประมาณ ๖.๒ ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ ๗๙.๗ ของคนจนอายุ ๖ ปีขึ้นไปทั้งหมด และเมื่อพิจารณาสัดส่วนคนจน พบว่า สัดส่วนคนจนจะลดลง เมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นซึ่งชี้ให้เห็นว่าโอกาสที่คนจะตกเป็นคนจนจะลดลงเมื่อมีการศึกษาสูงขึ้น เช่น คนที่ไม่มีการศึกษาหรือไม่เคยเรียนหนังสือจะมีโอกาสตกเป็นคนจนสูงถึงร้อยละ ๓๒.๓ คนที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีโอกาส ตกเป็นคนจนร้อยละ ๑๖.๒ และคนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าแทบจะไม่มีโอกาสตกเป็นคนจนเลย ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษา หรือความรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างโอกาสในการ

ประกอบอาชีพ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างรายได้สำหรับพัฒนา คุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัว และข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี ๒๕๕๔ ได้บ่งชี้ว่า รายได้เฉลี่ยของประชากรเพิ่มสูงขึ้นตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่ามีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับอื่นอย่างชัดเจน ปรากฏการณ์ด้านการเมืองการปกครองที่นักเขียนได้นำเสนอเนื้อหาส่วนใหญ่มีแนวโน้มสะท้อนการชุมนุมทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยที่มีปัญหามาอย่างเรื้อรัง การเรียกร้องประชาธิปไตย การโค่นล้มรัฐบาลที่มาจากทางเลือกตั้ง และการหวนรำลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต สอดคล้องกับชวกิจ หັນประดิษฐ์ (๒๕๕๕ : คำนำ) กล่าวว่า ประเทศไทย ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ ยังเป็นอีกปีหนึ่งที่มีแต่เรื่องวุ่นวายโดยเฉพาะภาคการเมืองความรุนแรงย้ายเข้ามาอยู่ในรัฐสภาเมื่อพรรครัฐบาลเดินหน้าแก้ไขรัฐธรรมนูญและออกพระราชบัญญัติปรองดอง การร่างกฎหมายทั้งสองฉบับ เป็นชนวนเหตุให้บรรยากาศของการประชุมรัฐสภาเกิดความวุ่นวาย มีการประท้วงจนทำให้การประชุมต้องหยุดชะงัก มีทั้งการยุตุดคนประธานสภาทั้งอยู่บน บัลลังก์ การลากเก้าอี้ของประธานสภารัฐสภาออกไป แม้กระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติก็กรูเข้ามาขวางป่าเอกสารใส่ถึงตัวประธานสภารัฐสภา และร่างกฎหมายทั้งสองฉบับ กลายเป็นมหากาพย์ทางการเมืองหาบทที่จบลงไม่ได้

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า วรรณกรรมกับสังคมไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เนื่องจากสังคมและวรรณกรรมย่อมอาศัยเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมเป็นวัตถุดิบ โดยนักเขียนหรือผู้สร้างสรรค์วรรณกรรมมักสะท้อนและถ่ายทอดเหตุการณ์ความเคลื่อนไหว ความคิด ความรู้สึก ออกมาเล่าขานในรูปแบบของวรรณกรรมอย่างมีศิลปะ ไม่ว่าผู้อ่านจะหยิบวรรณกรรมมาอ่านในยุคสมัยใด วรรณกรรมนั้นย่อมเผยให้เห็นสภาพวิถีชีวิตของคนในสังคม ผลงานวรรณกรรมนั้น อาจเกี่ยวกับภาษาวัฒนธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และสถาบันทางสังคมอันเป็นกิจกรรมของมนุษย์โลก เพราะโดยทั่วไป วรรณกรรมจะต้องกล่าวถึงการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมอยู่แล้ว

จากการศึกษาทวิวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ พบว่านักเขียนเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ มุ่งเน้นการสร้างสรรค์แนวคิดหรือเหตุการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นจริง มุ่งเสนอปัญหาทางสังคม เรื่องราวและเนื้อหาในรูปแบบของทวิวิธีการดำเนินเรื่องที่ให้ผู้อ่านได้สนใจอยากติดตามมากที่สุดคือ การดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทิน สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์ของ สุรีย์ ตังสมบุญณ์ (๒๕๓๔ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์เรื่องสั้นของประมุท อุณหรูป พบว่า เรื่องสั้นของประมุท อุณหรูป ส่วนใหญ่ใช้ทวิวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทินมากที่สุด โดยใช้ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์เป็นสำคัญในการดำเนินเรื่อง ส่วนทวิวิธีการเล่าเรื่อง นักเขียนส่วนใหญ่ใช้ทวิวิธีการเล่าเรื่องโดย ใช้สรรพนามบุรุษที่ ๓ คือ เขา เธอ หลอน หรือเอ๋ยชื่อบุคคลผู้เล่าเรื่องในลักษณะดังกล่าวเป็นผู้เล่าเรื่องโดยอาศัยเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่พบเห็นมา เล่าเป็นเรื่องเล่าผ่านบทสนทนาและผ่านบทบาทของตัวละครในการเล่าเรื่อง เพราะการใช้สรรพนามบุรุษที่ ๓ เป็นผู้เล่าเรื่องเป็นผู้รู้เรื่องทั้งหมดหรืออีกมุมหนึ่ง คือ ผู้แต่งทำหน้าที่เป็นผู้เล่าเรื่องด้วยตนเอง ผู้เล่าเรื่องในลักษณะนี้จึง

มองเห็นเหตุการณ์ทุกอย่างไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นที่ไหน รู้จักตัวละครทุกตัวและสามารถหยั่งรู้ไปถึงความคิดหรือความรู้สึกเหมือนนั่งอยู่ในจิตใจของตัวละครเหล่านั้น และยังสามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวสอดแทรกเข้ามาในเรื่องหรือวิพากษ์วิจารณ์ตัวละครได้อย่างเสรี สอดคล้องกับแนวคิด อีราวดี ไตลิ่งคะ (๒๕๔๖ : ๒๙) กล่าวว่า ผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่ ๓ สามารถรับรู้การกระทำและความคิดของตัวละครทุกตัว โดยไม่จำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ คือรู้ทั้งอดีตและอนาคตของตัวละครหรือรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีการศึกษากลวิธีการใช้น้ำเสียงในเรื่องสั้นจากนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ พบว่า นักเขียนส่วนใหญ่ได้แสดงแนวคิดหรือการใช้น้ำเสียงลงไปในเรื่องสั้นโดยใช้น้ำเสียงประชดประชัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านการศึกษา ด้านศาสนา ความเชื่อวัฒนธรรมประเพณี และสิ่งแวดล้อม และด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ัญญา สังขพันธานนท์ (๒๕๓๙ : ๒๐๙) กล่าวว่า การวิเคราะห์น้ำเสียงหรือท่าทีของผู้แต่งในการวิเคราะห์น้ำเสียงหรือท่าทีของผู้แต่ง น้ำเสียงของผู้แต่งจะซ่อนอยู่ในลีลา การใช้ภาษาในเรื่องการพิจารณาการใช้คำ ประโยค และความเปรียบ จะช่วยให้มองเห็นท่าทีของผู้แต่งได้จากลักษณะการใช้ภาษา ลักษณะของการเล่าเรื่อง ลักษณะของการสร้างบรรยากาศในเรื่อง ความเปรียบเชิงประชด คือ ความเปรียบประชดตามสถานการณ์ทางสังคมและความเปรียบประชดตามบทบาทของตัวละคร จากข้อสังเกตของผู้วิจัยการใช้น้ำเสียงประชดประชัน เสียคดียะเยาหยัน ในลักษณะนี้จะให้ผู้อ่านเรื่องสั้นรู้สึกสนุกที่จะติดตามโดยไม่เคร่งเครียดจนเกินไป โดยเฉพาะการเสียคดียะเยาหยันให้เห็นถึงข้อบกพร่องของสังคม รวมถึงสภาพการเมืองและเศรษฐกิจ การศึกษา ตลอดจนด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และด้านธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นๆ เพราะเป็นการสนองตอบความต้องการที่เก็บกดที่อยู่ในใจของคนในสังคม และชี้ให้เห็นถึงปัญหาต่างๆ ของสังคมนั้นๆ และยังช่วยให้เห็นท่าทีของกวีหรือนักเขียนว่ามีน้ำเสียงอย่างไรต่อสังคมประเทศ และจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจวิธีคิดของผู้คนในสังคม เพราะวรรณกรรมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องพึ่งพาอาศัยปัจจัยต่างๆ ของสังคมซึ่งกวีหรือนักเขียนก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคมด้วย

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑.๑ ผลการวิจัยปรากฏการณ์ทางสังคม ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ สามารถนำไปเป็นข้อมูลเป็นแนวทาง ที่จะสร้างหรือแก้ไขปรากฏการณ์ทางสังคมให้เป็นผลดีต่อสังคมไทย เพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขต่อไป

๑.๒ ผลการวิจัยด้านกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ สามารถนำไปใช้เปรียบเทียบกับกลวิธีการนำเสนอนวนิยายได้

๒. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

- ๒.๑ ควรมีการศึกษาองค์ประกอบของเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ เพื่อให้เห็นพัฒนาการการสร้างสรรค์วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น
- ๒.๒ ควรมีการศึกษาวรรณกรรมเรื่องสั้น จากนิตยสารรายสัปดาห์ในช่วงเวลาอื่นเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น
- ๒.๓ ควรมีศึกษาวรรณกรรมประเภทอื่นในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบถึงปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY